

ret godt at gaae ind paa Detaillen, fordi den ærede Minister, i denne Sag, som i saamange andre, slet ikke indlader sig paa Detaillen; han vedbliver at fastholde Formerne, og det tror jeg langtfra slaaer til allevegne i det practiske Liv — saa er man paa det Sted, hvor Undersøgelserne begynde igjen, saa er man paa det Sted, hvor den Indenrigsminister, vi havde ifjor, vilde have sin Længdebane, paa det Sted, hvor Længdebanen skulde gaae fra Silleborg til Viborg, og hvorom der havde endeel Undersøgelser lige til Viborg. Der som man nu seer efter i Major Dreyers Rapport, saa vil man finde, at der er Terrainet meget godt, og der kan man bygge meget billigt. Vil man nu gaae videre til Skive, som oprindelig var foreslaaet — jeg berører kun dette Punkt for at vise, hvor vægelsindet den høitærede Minister er i sine Jernbaneprojecter; thi han vil nu ikke længer gaae til Skive — saaledes har jeg idetmindste forstaaet ham — eller mod Vest til Benøbugten, saa har man heller ikke de allermindeste Dplysninger. Det er ikke undersøgt, hvorledes Terrainet er, hvilke Vanskeligheder der maatte være; ja, man veed ikke engang calculatorisk, hvad Omkostningerne ville blive der for hver Meils Bane. Naar man nu tager Resultatet af denne Forsøgning af Jernbanelinien, saa have vi altsaa kun en ufuldstændig Undersøgelse af de første 5—6 Mile, nemlig fra Aarhus til Rymølle, hvor Lilleaaen falder i Gudenaalen; men hele den øvrige Strækning, hvis man vil gaae lige mod Viborg, er ikke undersøgt, og man veed følgelig Intet om, hvor kostbar en saadan Bane vil blive, naar man ellers vil have saadanne Dplysninger, at man derpaa kan støtte en Pengeberegning.

Det er derfor min Tro, at under saadanne Forhold kan det umuligt være alvorlig meent enten af den ærede Indenrigsminister eller af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amt 2den Valgkreds (Wallentin), at, dersom vi ikke tage Randers med, saa vi slet ingen Jernbane i Jylland. Det kan jeg umuligt troe; jeg mener, det vilde være at stille Sagen paa Spidsen paa en saadan Maade, som er aldeles unødvendigt. Jeg maa gjentagende be-

mærke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og jeg have ikke villet udelukke Randers. Det kan ikke nytte, hvor fin en Fortolker den ærede Rigsdagsmand for Randers end er, han kan dog ikke omstabe Danst til Gebrast eller til noget Andet, og saalænge han ikke kan det, kan han heller ikke faae noget Saadant ud af hvad der er sagt i vor Betænkning. Vi have Intet imod at tage Randers med; men vi have meent, at Spørgsmaalet om Banens Linie skulde overlades til nærmere Forhandling med Entreprenuren; Detaillen afgjøres efter hvad der maa ansees for at være det meest Praktiske, naar Spørgsmaalet om Banens Anlæg virkelig ligger for. For dem, der have Localkundskab i Egnen mellem Aarhus og Viborg, tror jeg, at det ikke vil være saa meget vanskeligt at udpege en Linie, som har meget faae Terrainvanskeligheder; man kan enten gaae ud syd fra Aarhus og følge Braanderdalen mod Vest, og naar man saa er kommen to a tre Meil ud, saa kan man gaae mod Nordvest — og der tror jeg ikke, der vil være noget særdeles vanskeligt Terrain — eller man kan følge Begyndelsen af det Project, som er kommet fra Major Dreyer, at gaae Nord ud om Aarhus, gennem Aarhus Klint, gennem Egaadalen, som strækker sig i en stor Bredde, er bred paa Bunden og aldeles jævnt 3 Meil mod Vest, og fra denne Dal er der i det Mindste for det blotte Øie en aldeles umærkelig Dvergang til Gudenaalens Vandfjæl, og der findes kun eet Sted paa hele denne Strækning — jeg tager det i større Distance — en Slugt, og den vil der nok kunne findes en Dvergang over. Jeg siger ikke, at man skal vælge denne Vej, det er mig aldeles ligegyldigt, men jeg paastaar, at naar en saadan Vej er givet, — og den er ikke undersøgt, fordi man ikke har udstrakt Undersøgelsen til denne Side, — og saalænge Terrainforholdene ikke ere undersøgte, skulde vi ikke binde os og vore Finantser i Fremtiden ved at indlade os paa Contractforhold, som istedetfor at medføre Besparelser medtage store Pengesummer, som det til den Tid maaskee vil kunne sees, at vi vilde have sparet, naar vi havde faaet Forholdene rigtigt undersøgte.